

Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προαναφερόμενη ρύθμιση που οργανώνει τον ανταγωνισμό για την παραχώρηση παρέχει στον «επιχειρηματικό φορέα» δύο πλεονεκτήματα έναντι όλων των άλλων δυνητικών ανταγωνιστών. Πρώτον, από διαδικαστική άποψη, ο «επιχειρηματικός φορέας» καλείται αυτεπαγγέλτως να μετάσχει στην διαδικασία διαπραγμάτευσης για την ανάθεση της παραχώρησης, ασχέτως οποιασδήποτε συγκρίσεως της προσφοράς του με εκείνες που έχουν υποβάλει όσοι συμμετείχαν στον προηγούμενο διαγωνισμό. Επομένως, και όταν ακόμη στον διαγωνισμό αυτό υποβλήθηκαν πάνω από δύο προσφορές καλύτερες από την αρχική πρόταση του «επιχειρηματικού φορέα», η διαδικασία με διαπραγμάτευση θα διεξαχθεί παρά ταύτα μόνο μεταξύ των δύο καλύτερων υποβληθεισών προσφορών και του ίδιου του «επιχειρηματικού φορέα». Δεύτερον, από ουσιαστική άποψη, η υπέρ του «επιχειρηματικού φορέα» πρόβλεψη της δυνατότητας να τροποποιεί την προσφορά του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας με διαπραγμάτευση, ώστε να την προσαρμόζει σε ό,τι θεωρεί πιο πρόσφορο η διοίκηση, αποτελεί, στην ουσία, έννοια υπέρ αυτού, δικαίωμα προτιμήσεως κατά την ανάθεση της παραχώρησης.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η αναγνώριση των ανωτέρω πλεονεκτημάτων του «επιχειρηματικού φορέα» έναντι των δυνητικών παραχωρησιούχων αντιβαίνει προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

(¹) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 54.

(²) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 1.

(³) ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1.

(⁴) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 84.

Αίτηση αναιρέσεως της εταιρίας The Sunrider Corporation κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα), της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-203/02 (¹), The Sunrider Corporation κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που υποβλήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004, όπου ο έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν ο Juan Espadafor Caba

Υπόθεση C-416/04 P

(2004/C 300/55)

Η εταιρία The Sunrider Corporation, με έδρα το Torrance, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον A. Kockläuner, δικηγόρο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Σεπτεμβρίου 2004 αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα), της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-203/02, The Sunrider Corporation κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), όπου ο έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν ο Juan Espadafor Caba.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναιρέσει εν όλω την απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-203/02 (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση)·
2. να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) («ΓΕΕΑ») στα δικαστικά έξοδα κατά τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου·
3. να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 8ης Απριλίου 2002, στην υπόθεση R 1046/2000-1·
4. να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) («ΓΕΕΑ») στα δικαστικά έξοδα κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και του ΓΕΕΑ.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να αναιρεθεί για τους ακόλουθους λόγους:

Παράβαση του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (στο εξής: κανονισμός για το κοινοτικό σήμα), σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (Αδικαιολόγητη χρήση)

Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, καθόσον έλαβε υπόψη, εσφαλμένως, τη χρήση του σήματος από τρίτο.

Συναφώς, το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένως την κατανομή του βάρους της αποδείξεως κατά το άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη μη πειστικά (ανεπαρκή) αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο ανακόπτων. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο στηρίχθηκε σε υποθέσεις αντί να στηριχθεί σε βάσιμα αποδεικτικά στοιχεία. Τέλος, το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει αν, υπό το πρίσμα όλων των σχετικών πραγματικών και νομικών ζητημάτων, μια νέα απόφαση με το ίδιο διατακτικό με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση θα μπορούσε εγκύρως να εκδοθεί κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

Παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα: Μη επαρκής απόδειξη του αντιταχθέντος σήματος

Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, καθόσον ερμήνευσε εσφαλμένως την έννοια της ουσιαστικής χρήσεως κατά το πνεύμα του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη ότι:

- ο ανακόπτων υπέβαλε μόνον τρία τιμολόγια για το έτος 1996, που αντιπροσωπεύουν συνολική αξία μικρότερη από 3 476 ευρώ·

- ο ανακόπτων υπέβαλε μόνο δύο τιμολόγια για το έτος 1997, που αντιπροσωπεύουν συνολική αξία μικρότερη από 1 306 ευρώ·
- τα επίμαχα προϊόντα ήσαν προϊόντα χαμηλού κόστους και, ως εκ τούτου, προϊόντα μαζικής παραγωγής και μαζικής καταναλώσεως·
- η πώληση των εν λόγω προϊόντων ήταν σχετικά ευχερής·
- τα επίμαχα προϊόντα επωλούντο, στην καλύτερη περίπτωση, σε έναν και μόνο πελάτη·

και ότι, ως εκ τούτου, δεν είχε γίνει ουσιαστική χρήση του αντιταχθέντος σήματος ES 372 221 «VITAFRUIT» κατά την έννοια του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, καθόσον η χρήση του εν λόγω σήματος ήταν sporadική, περιστασιακή, ελάχιστη και δεν ελάμβανε χώρα σε ένα σημαντικό τμήμα του εδάφους εντός του οποίου το εν λόγω σήμα ετύγχανε προστασίας.

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Περαιτέρω, τα συγκρινόμενα σήματα δεν είναι παρεμφερή μέχρι σημείου συγχύσεως όσον αφορά τα προϊόντα της κατηγορίας «ποτά από βότανα και βιταμίνες» για τα οποία ζητεί προστασία το σήμα υπ' αριθμ. 156 422 «VITAFRUIT», του οποίου ζητείται η καταχώριση. Ειδικότερα, τα προϊόντα της κατηγορίας «ποτά από βότανα και βιταμίνες», αφενός, και τα προϊόντα της κατηγορίας «συμπυκνωμένοι χυμοί φρούτων», αφετέρου, είναι μόνο σε πολύ αμυδρό βαθμό παρεμφερή, καθόσον διαθέτουν ελάχιστα κοινά στοιχεία.

Τούτο βασίζεται στο γεγονός ότι τα συγκρινόμενα προϊόντα διαφέρουν ως προς τις ιδιότητές τους, τις πρώτες ύλες και τις συνθήκες παραγωγής τους, και ειδικότερα ως προς τα μηχανήματα, την τεχνολογία και τις εγκαταστάσεις παραγωγής που είναι αναγκαίες για την παρασκευή των επίμαχων προϊόντων. Επιπλέον, τα συγκρινόμενα προϊόντα διαφέρουν ως προς τον τρόπο χρησιμοποιήσεώς τους, τις λειτουργικές ιδιότητές τους και τον τρόπο διανομής τους. Επομένως, τα πιθανά κοινά χαρακτηριστικά των επίμαχων προϊόντων αποδυναμώνονται από τις διαφορές τους.

(¹) ΕΕ C 233 της 28.9.2002, σ. 26.

Αίτηση αναίρεσεως της Regione Siciliana, που ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004 κατά της διατάξεως της 8ης Ιουλίου 2004, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση T-341/02, Regione Siciliana κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-417/04 P)

(2004/C 300/56)

Η Regione Siciliana, εκπροσωπούμενη από την Avvocatura dello Stato, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Σεπτεμβρίου 2004 αίτηση αναίρεσεως κατά της διατάξεως της 8ης Ιουλίου 2004, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση T-341/02, Regione Siciliana κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναρreseίουςα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει τη διάταξη της 8ης Ιουλίου 2004 του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναρreseίουςα υποστηρίζει ότι η αναρreseιβαλλόμενη διάταξη είναι πλημμελής, για τους ακόλουθους λόγους:

- στις σκέψεις 47, 48 και 49 της διατάξεως, αναφέρεται σαφώς ότι νομική της βάση αποτελεί το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το οποίο ορίζει ότι «το Πρωτοδικείο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως [...]». Στην υπό κρίση περίπτωση δεν προκύπτει από τη δικογραφία κανένας «λόγος δημοσίας τάξεως» που να δικαιολογεί την αυτεπάγγελτη έγερση του απαράδεκτου από το Πρωτοδικείο. Άλλωστε, το Πρωτοδικείο δεν είπε ούτε λέξη για να εξηγήσει ποιοι θα μπορούσαν να είναι και σε τί συνίσταντο αυτοί οι «λόγοι δημοσίας τάξεως», που να δικαιολογούν την ενεργοποίηση της εξαιρετικής διαδικασίας του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του. Η πλήρης παράλειψη αιτιολογήσεως σχετικώς συνιστά βαρύτερη προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων του αμυνομένου και της εκατέρωθεν ακροάσεως.
- παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 230 ΕΚ ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση της Regione Siciliana και, συνεπώς, προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος του αμυνομένου·
- παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988 (¹), με τις επακολουθήσασες τροποποιήσεις του·
- παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988 (²)·
- πλημμελής αιτιολογία, χαρακτηριζόμενη από έλλειψη συνοχής και αυθαίρετη κρίση·
- πλημμελής αιτιολογία, χαρακτηριζόμενη από αντιφάσεις, έλλειψη λογικού ειρμού και έλλειψη επιχειρημάτων.

(¹) ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 9.

(²) ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 1.